

Αστρική Μυθολογία

Στις **22 Σεπτεμβρίου** κάθε έτους έχουμε αυτό που ονομάζουμε **Φθινοπωρινή Ισημερία**. Από τη στιγμή εκείνη αρχίζει επίσημα πλέον το Φθινόπωρο. Στη διάρκεια όμως των φθινοπωρινών μηνών έχουμε την ευκαιρία να διακρίνουμε ψηλά στον ουρανό μια μικρή συντροφιά μυθικών πλασμάτων να ανεβαίνει σιωπηλή τα σκαλοπάτια της νύχτας.

Είναι τα φωτεινά πλάσματα μιας βασιλικής οικογένειας που τα ένωσε η επίγεια μοίρα και εξακολουθούν να ζουν ενωμένα στην ουράνια κατοικία τους.

Τις ιστορίες που έχουμε σήμερα για τις ομάδες των άστρων που βλέπουμε στον νυχτερινό ουρανό τις οφείλουμε στους αρχαίους προγόνους μας, οι οποίοι προσπάθησαν με κάθε τρόπο να δώσουν μια πιο οργανωμένη μορφή στο χάος των άστρων με αποτέλεσμα τη γέννηση των αστερισμών.

Έτσι τις νύχτες του Φθινοπώρου ψηλά στον ουρανό διακρίνεται επιβλητικό ένα τεράστιο φωτεινό τετράγωνο. Το σχηματίζουν τέσσερα άστρα ισοδύναμης λάμπης που αποτελούν το βασικό σχήμα του αστερισμού του Πήγασου, του φτερωτού αλόγου του Βελλεροφόντη.

Από τα τέσσερα όμως άστρα τα τρία μόνο ανήκουν στον Πήγασο, ενώ το τέταρτο, που ονομάζεται Σιράχ, ανήκει στον αστερισμό της Ανδρομέδας.

Ο ΜΥΘΟΣ ΤΗΣ ΑΝΔΡΟΜΕΔΑΣ

Η **Ανδρομέδα** ήταν πρόσωπο της ελληνικής μυθολογίας. Σύμφωνα με το μύθο την βρήκε και την έσωσε ο **Περσέας** ενώ ήταν δεμένη σε έναν βράχο, λίγο πριν την κατασπαράξει θαλάσσιο κήτος. Στη συνέχεια εκείνη και ο Περσέας παντρεύτηκαν.

Η Ανδρομέδα ήταν κόρη του **Κηφέα** και της **Κασσιόπης**, βασιλέων του Φοινικικού βασιλείου της **Αιθιοπίας**. Η **Κασσιόπη**, θεωρούσε ότι ήταν τόσο όμορφη όσο και οι **Νηρηίδες**, γεγονός που προκάλεσε την οργή του **Ποσειδώνα**, ο οποίος έριξε λιμό στη χώρα και έστειλε ένα θαλάσσιο κτήνος που κατέτρωγε το λαό και τη χώρα. Σύμφωνα με το χρησμό του μαντείου του Άμμωνα η σωτηρία θα ερχόταν μόνο αν ο βασιλιάς παρέδιδε την κόρη του Ανδρομέδα στο κτήνος.

Έτσι η Ανδρομέδα βρέθηκε δεμένη στο βράχο, στο έλεος του κτήνους. Ο **Περσέας** ο οποίος επέστρεψε από τη σφαγή της **Γοργούς**, σκότωσε το κτήνος, την ελευθέρωσε και την παντρεύτηκε αγνούοντας τον **Φινέα**, με τον οποίο ήταν αρραβωνιασμένη η Ανδρομέδα. Στη διάρκεια της γαμήλιας τελετής ξέσπασε καβγάς ανάμεσα στους δυο άνδρες, και ο Φινέας τελικά πέτρωσε, αφού κοίταξε το κεφάλι της Γοργούς. Η Ανδρομέδα ακολούθησε τον άνδρα της στην Τίρυνθα του Άργους. Γέννησαν έξι γιούς: τον **Πέρση**, τον **Αλκαίο**, τον **Ήλιο**, το **Μέστορα**, τον **Σθενελό**, και τον **Ηλεκτρύωνα** και μια κόρη τη **Γοργοφόνη**. Μετά το θάνατό της η **Αθηνά** την έκανε άστρο και την έβαλε στους αστερισμούς του βόρειου ουρανού κοντά στον **Περσέα** και την **Κασσιόπεια**.

Σήμερα η Ανδρομέδα και ο Περσεύς, αστερισμοί Βουβοί, κατάσπαρτοι με νεφελώματα και παράξενες λάμπεις, ταξιδεύουν πλάι πλάι και σέρνουν μαζί τους στον ουρανό όλες τις αναμνήσεις της επίγειας **ζωής** τους.

Ο Περσεύς κρατά ακόμη το «γοργόνιον» και η Ανδρομέδα είναι δεμένη όχι πια στην έρημη ακτή της Αιθιοπίας, αλλά δίπλα στις πελώριες σπείρες του μαγικού της πέπλου.

ΑΣΤΕΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΝΔΡΟΜΕΔΑΣ

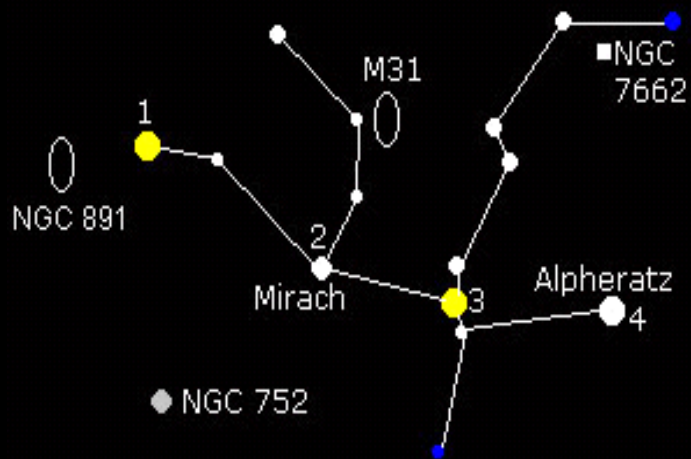
Η **Ανδρομέδα** (Λατινικά, **Andromeda**, αστρον. σύμβολο: **And**), είναι αστερισμός που σημειώθηκε πρώτη φορά στην αρχαιότητα από τον Πτολεμαίο στον κατάλογό του της «Μαθηματικής Συντάξεως» και είναι ένας από τους 88 επίσημους αστερισμούς που αναγνώρισε η Διεθνής Αστρονομική Ένωση.

Βρίσκεται νότια του αστερισμού Κασσιόπη, και μεταξύ των αστερισμών Πηγάσου και Περσέως, νότια δε αυτού 3 λαμπροί αστέρες δημιουργούν τον αστερισμό του Τριγώνου. Είναι αμφιφανής στην Ελλάδα.

Η Ανδρομέδα αναγνωρίζεται σχετικά εύκολα από τους τρεις λαμπρούς αστέρες δεύτερου μεγέθους που συνδέουν το τετράπλευρο του Πηγάσου με το τόξο του Περσέως.

Στα πλευρά της Ανδρομέδας μπορούμε να διακρίνουμε, ακόμη και με γυμνό μάτι, τον γαλαξία της Ανδρομέδας, μια τεράστια πολιτεία 250 δισεκατομμυρίων άστρων που βρίσκεται σε απόσταση 2,2 εκατομμυρίων ετών φωτός. Πράγμα που σημαίνει ότι το φως που βλέπουμε απόψε να έρχεται από εκεί, ξεκίνησε το ταξίδι του πριν από 2,2 εκατομμύρια χρόνια, παρ' όλο που, σ' όλο αυτό το διάστημα έτρεχε με την ταχύτητα του φωτός, με ταχύτητα δηλαδή 300.000 χιλιομέτρων το δευτερόλεπτο.

Andromeda

Ο ΜΥΘΟΣ ΤΟΥ ΠΕΡΣΕΑ

Ο χρησμός και η γέννηση

Ο Ακρίσιος ήθελε πάντα να αποκτήσει έναν διάδοχο για τον θρόνο του. Μετά την γέννηση της Δανάης, προσπάθησε και πάλι να αποκτήσει γιο αλλά δεν τα κατάφερε. Αποφασίζει να πάει στην [Πυθία](#) και να μάθει αν θα αποκτήσει αγόρι. Η Πυθία του ανακοινώνει πως θα αποκτήσει εγγονό από την Δανάη και πως θα σκοτωθεί από αυτόν. Γυρνώντας στο Άργος στεναχωρημένος, κλείνει την Δανάη σε ένα υπόγειο δωμάτιο, ώστε να αποφύγει την επαλήθευση του χρησμού. Η Δανάη επικοινωνούσε μόνο με την παραμύνα της, ενώ από ένα παραθύρι, υπερυψωμένο, καταλάβαινε το έξω περιβάλλον.

Ο [Δίας](#) γοητευμένος από την ομορφιά της Δανάης, την επισκέπτεται, μέσω του παραθύρου, με την μορφή της χρυσής βροχής. Από την ένωση αυτή γεννιέται ο Περσέας.

Ο Ακρίσιος μαθαίνοντας την γέννηση του εγγονού του, επειδή δεν μπορούσε να τον σκοτώσει, αποφασίζει να κλείσει σε ένα κουτί (λάρνακα), την Δανάη και τον γιο της. Έπειτα δίνει εντολή να αφήσουν την λάρνακα στην θάλασσα και να αποφασίσουν οι θεοί για την τύχη της.

Η Δανάη και ο Περσέας στη Σέριφο

Η λάρνακα ξεβράζεται, ύστερα από πολυήμερο ταξίδι, στις ακτές του νησιού [Σέριφος](#), όπου την βρίσκει ο ψαράς [Δίκτης](#). Κατά άλλη μαρτυρία ο Δίκτης ψάρεψε το κιβώτιο που φιλοξενούσε την Δανάη και τον Περσέα. Ο

Δίκτης, αδελφός του βασιλιά του νησιού, [Πολυδεύκη](#) ή [Πολυδέκτη](#), φιλοξένησε στο σπίτι του τα δυο ταλαιπωρημένα πρόσωπα και τα έκανε μέλη της οικογένειάς του. Ο Δίκτης, ίσως κατοικούσε στην περίφημη "[Σπηλιά του Κύκλωπα](#)", αφού στα παράλια της βρέθηκε η λάρνακα.

Ο Περσέας μεγάλωσε στη Σέριφο και έγινε ένα δυνατό παλικάρι. Ο Πολυδεύκης, από καιρό ήθελε για γυναίκα του την Δανάη. Στην αρχή είχε την αντίρρηση της ίδιας και του αδελφού του. Τώρα όμως είχε ένα βασικό εμπόδιο: τον γιο της, τον Περσέα. Θέλοντας να ξεφορτωθεί τον Περσέα τού τάζει την παροχή μέσου προς την πατρίδα του το Άργος, υπό την προϋπόθεση να κάνει έναν άθλο, να κόψει και να φέρει το κεφάλι της [Μέδουσας](#). Μια άλλη εκδοχή του μύθου είναι πως ο Πολυδεύκης ανακηρύσσει το γάμο του με την Ιπποδάμεια και ζητά από κάθε κάτοικο του νησιού, για γαμήλιο δώρο, ένα άλογο. Ο Περσέας, ψαράς όπως και ο Δίκτης, δεν είχε άλογα.

Μπροστά στο υπεροπτικό ύφος του βασιλιά ξεστομίζει πως δεν θα του φέρει άλογο, αλλά το κεφάλι της Μέδουσας. Ο Πολυδεύκης δέχεται αυτήν τη δέσμευση και αποφασίζει να κρατήσει στο παλάτι την Δανάη έως ότου ο Περσέας εκπληρώσει την υποχρέωσή του.

□ Ο Περσέας φεύγει από την Σέριφο με ένα καράβι με σκοπό να βρει την Γοργόνα Μέδουσα. Στη διαδρομή του συναντά την θεά [Αθηνά](#) ή τον [Ερμή](#), όπου πληροφορείται πως για να σκοτώσει την Μέδουσα θα πρέπει να προμηθευτεί:

) την περικεφαλαία του Άδη, ώστε άρατος να πλησιάσει τον στόχο του
) τον μαγικό σάκο που θα βάλει το τρομερό κεφάλι

) τα φτερωτά σανδάλια, επειδή η Γοργώ - Μέδουσα, έμενε σε βράχο, στη μέση της θάλασσας.

) την αστραφτερή ασπίδα, απ' όπου θα έβλεπε το κεφάλι της Μέδουσας. Γιατί όποιος έβλεπε την Μέδουσα κατάματα πέτρωνε. Και τέλος

) το κοφτερό σπαθί ή δρεπάνι, με το οποίο θα έκοβε τον σκληρό λαιμό της Γοργούς.

Η Αθηνά του δίνει την αστραφτερή ασπίδα και ο Ερμής τα φτερωτά σανδάλια. Κατά άλλη πηγή την περικεφαλαία του Κυνός ή του Άδη, τα φτερωτά σανδάλια και τον μαγικό σάκο του τα έδωσαν οι Νύμφες, στις οποίες έφτασε καθοδηγούμενος από τους θεούς - προστάτες του. Η Αθηνά οδήγησε τον Περσέα στην χώρα των [Υπερβορείων](#) (μαρτυρία προερχόμενη από τον Πίνδαρο), όπου μετά από θυσία που έκανε παρέλαβε το κοφτερό σπαθί και την περικεφαλαία του Κυνός.

Το μόνο που έμενε πλέον ήταν να μάθει τον τόπο διαμονής της θνητής Γοργόνας. Γι' άλλη μια φορά η Αθηνά τον βοηθά, του υποδεικνύει τον δρόμο για τις [Γραίες](#).

Οι Γραίες ήταν συγγενείς των Γοργόνων και οι μόνες που ήξεραν τον τόπο διαμονής τους. Ήταν όντα με αποκρουστική όψη. Τρεις γριές που είχαν ένα κωμικοτραγικό στοιχείο : επειδή είχαν ένα [μάτι](#) (και ένα [δόντι](#)), τα αντάλλαζαν μεταξύ τους. Έμεναν κοντά στον [Αδη](#), στα δυτικά του κόσμου.

Ο Περσέας τις πλησίασε αόρατος και εκμεταλλευόμενος την στιγμή της ανταλλαγής άρπαξε το μάτι τους. Οι Γραίες, γνωρίζοντας σχετικό χρησμό για την Γοργώ, με δυσκολία και υπό την απειλή ότι θα χάσουν το μάτι τους, μαρτυρούν στον ήρωα τον τόπο παραμονής της Μέδουσας.

Όταν ο ήρωας πλησίασε την Μέδουσα, αόρατος και κοιτώντας το καθρέφτισμα της ασπίδας του, με την βοήθεια της Αθηνάς έκοψε το κεφάλι της και το έβαλε στο σακίδιο. Από το κόψιμο γεννήθηκε ο γίγαντας [Χρυσάωρας](#), με το χρυσό σπαθί, και, από το αίμα που έπεσε στον [Ωκεανό](#), ο [Πήγασος](#), το φτερωτό άλογο. Από μια άλλη μαρτυρία γεννήθηκε και ο [Ίππος](#). Για να αποφύγει την καταδίωξη των αδελφών της Μέδουσας, πέταξε γοργά με τα φτερωτά σανδάλια του ή καβαλίκεψε τον Πήγασο και έφυγε από τον τόπο.

ΑΣΤΕΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΕΡΣΕΑ

Περσεύς (Λατινικά: Perseus, συντομογραφία: Per) είναι αστερισμός που σημειώθηκε στην αρχαιότητα από τον Πτολεμαίο και είναι ένας από τους 88 επίσημους αστερισμούς που θέσπισε η Διεθνής Αστρονομική Ένωση. Συνορεύει με τους αστερισμούς Καμηλοπάρδαλη, Κασσιόπη, Ανδρομέδα, Τρίγωνον, Κριό, Ταύρο και Ηνίοχο. Βρίσκεται ολόκληρος στο βόρειο ημισφαίριο της ουράνιας σφαίρας. Είναι αμφιφανής στην Ελλάδα, είναι ορατός ολόκληρος, κυρίως τις χειμωνιάτικες νύχτες

Ακριβώς κάτω από την Κασσιόπη αρχίζει το μακρόστενο σχήμα του αστερισμού του Περσέα, του πρωταγωνιστή των φθινοπωρινών αστερισμών.

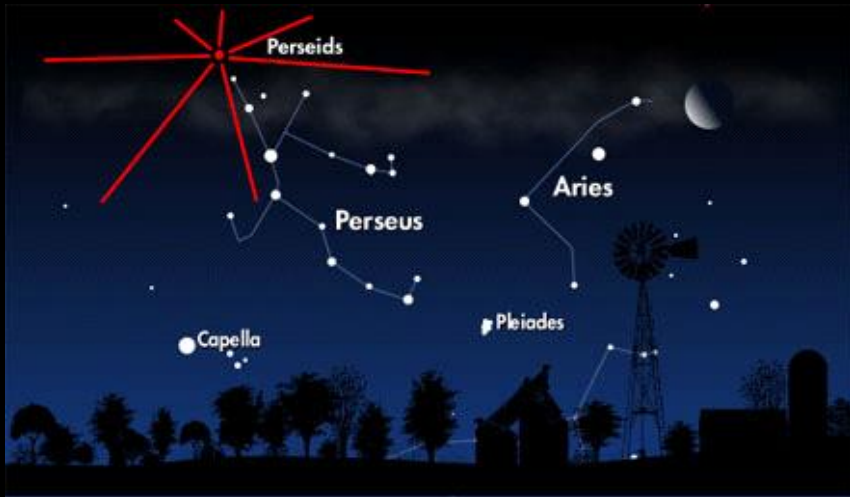
Ο ουράνιος Περσέας σε παλαιές παραστάσεις παρουσιάζεται ως νεαρός που φοράει τα φτερωτά πέδιλα και στα χέρια του κρατάει το «Γοργόνιον», το κεφάλι της Μέδουσας, και ένα σπαθί, που του προσφέρει από ψηλά το βαμμένο με χένα χέρι της Κασσιόπης. Η «λαβή του σπαθιού» αντιπροσωπεύεται στον ουρανό από δύο πανέμορφα ανοικτά σμήνη αστεριών, πρωταρχικός στόχος κάθε ερασιτέχνη αστρονόμου.

Το όνομα Περσέας φαίνεται να έχει την ίδια ρίζα με τα εξής αστρονομικά ονόματα που αναφέρονται από άλλους λαούς για την ίδια ουράνια περιοχή: Παρσώντας (Βαβυλωνία), Παρσίαε (Ινδία) και Παράς (εβραϊκό), που σημαίνει Ιππέας.

Οι Αραβες αποκαλούν τον αστερισμό «Χαμάλ Ρας αλ-Γκουλ», που σημαίνει «Αυτός που κουβαλάει το κεφάλι του Δαίμονα».

Σε άλλες, βιβλικές και χριστιανικές, εκδοχές ο αστερισμός του Περσέα γίνεται ο Δαυΐδ που κρατάει το κεφάλι του Γολιάθ ή ο Απόστολος Παύλος με σπάθα και Αγία Γραφή στα χέρια του.

Εξάλλου έχει διατυπωθεί και η θεωρία ότι ο μύθος του Περσέα και της Ανδρομέδας, με τη σειρά του, αποτελεί τη βάση του μύθου του Αγίου Γεωργίου και του Δράκοντα, μια και οι δύο ήρωες φαίνεται να έδρασαν στην ίδια περίπου γεωγραφική περιοχή.

ΚΗΦΕΑΣ

Ο Κηφέας ήταν βασιλιάς της [Αιθιοπίας](#) και σύζυγος της [Κασσιόπης](#), η οποία είναι γνωστή από τον μύθο του Περσέως και της [Ανδρομέδας](#)

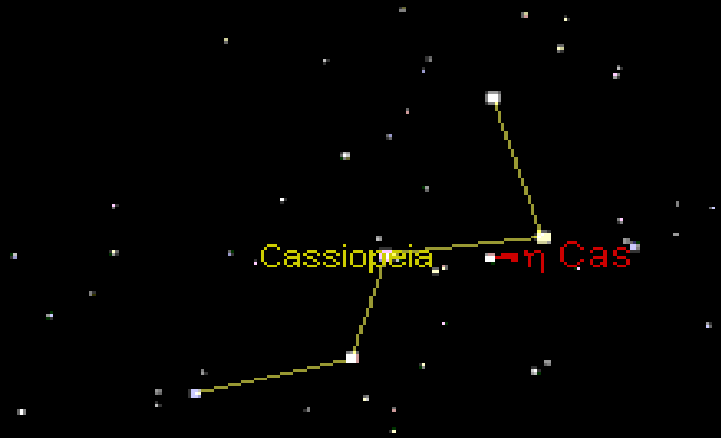
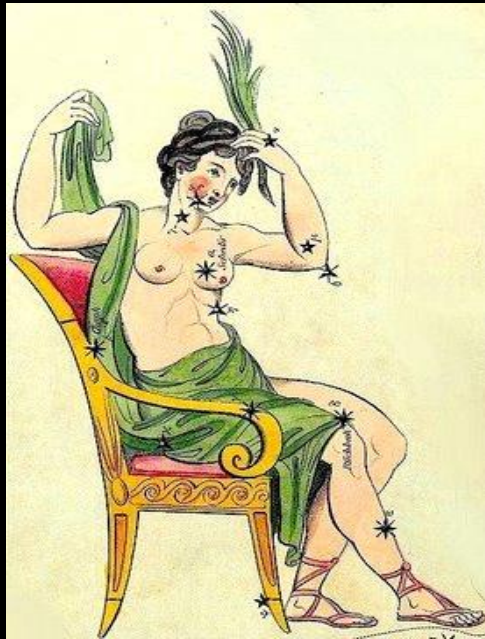
Κηφεύς ([Λατινικά: Cephēus](#), [συντομογραφία: Cep](#)) είναι [αστερισμός](#) που σημειώθηκε πρώτη φορά στην [αρχαιότητα](#) από τον [Πτολεμαίο](#) και είναι ένας από τους 88 επίσημους αστερισμούς που θέσπισε η [Διεθνής Αστρονομική Ένωση](#). Ο Κηφεύς βρίσκεται ολόκληρος στο βόρειο ημισφαίριο της ουράνιας σφαίρας, είναι μάλιστα τόσο βόρειος αστερισμός ώστε στα χρόνια μας είναι [αειφανής](#) από την Ελλάδα. Συνορεύει με τους εξής αστερισμούς: [Μικρά Άρκτο](#), [Δράκοντα](#), [Κύκνο](#), [Σαύρα](#), [Κασσιόπη](#) και [Καμηλοπάρδαλη](#). Αμυδρός αστερισμός, αναγνωρίζεται από ορισμένους στον ουρανό ως ένα μεγάλο «Κ» ανοικτό προς την Κασσιόπη.

ΑΣΤΕΡΙΣΜΟΣ ΚΑΣΣΙΟΠΗ

Κασσιόπη (Λατινικά: **Cassiopeia** (Κασσιόπεια) συντομογραφία: **Cas**) είναι αστερισμός που σημειώθηκε πρώτη φορά στην αρχαιότητα από τον Πτολεμαίο.

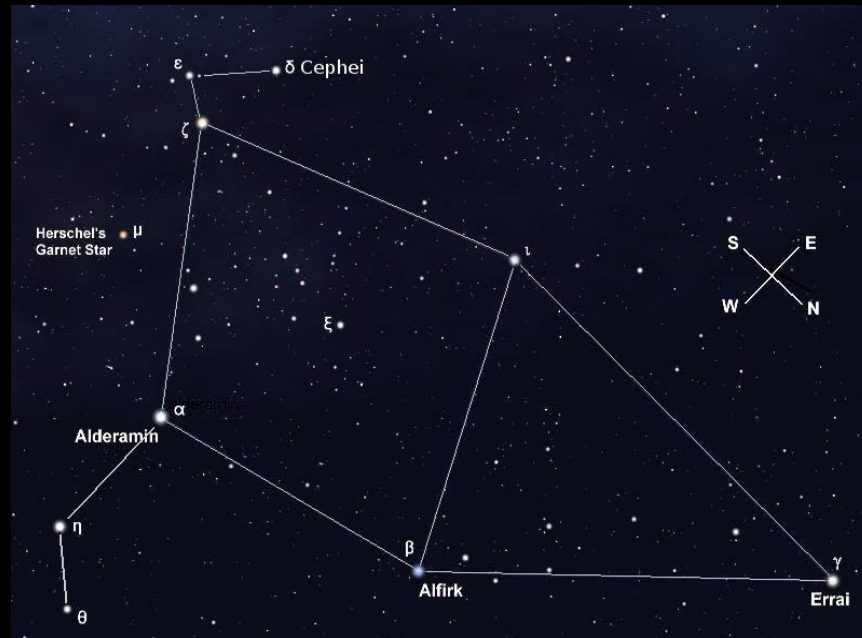
Η Κασσιόπη βρίσκεται ολόκληρη στο βόρειο ημισφαίριο της ουράνιας σφαίρας, είναι μάλιστα τόσο βόρειος αστερισμός ώστε στα χρόνια μας είναι σχεδόν αιφανής από την Ελλάδα. Συνορεύει με τους εξής 5 αστερισμούς: Κηφέα, Σαύρα, Ανδρομέδα, Περσέα και Καμηλοπάρδαλη. Αναγνωρίζεται εύκολα στον ουρανό από το χαρακτηριστικό «ζιγκ-ζαγκ», που σχηματίζουν τα 5 φωτεινότερα άστρα της (τα β,α,γ,δ, και ε κατά σειρά) και μοιάζει με ανοικτό M ή W.

ΚΗΦΕΙΔΕΣ

Κηφείδες (Αστρον.). Αστέρες που ανήκουν στην κατηγορία των μεταβλητών βραχείας περιόδου. Η λαμπρότητά τους μεταβάλλεται κανονικά από το μέγιστο προς το ελάχιστο, ενώ ο χρόνος της περιόδου τους κυμαίνεται από λίγες ώρες έως λίγες ημέρες.

Οι Κ. παρουσιάζουν ιδιαίτερη σπουδαιότητα, γιατί η λαμπρότητά τους σχετίζεται με την περίοδο της μεταβλητότητάς τους. Όπως ανακάλυψε η Αμερικανίδα αστρονόμος Ανιέτ Λίβιτ, οι λαμπρότεροι αστέρες έχουν μεγαλύτερη περίοδο. Η σημασία της ανακάλυψής της έγκειται στο γεγονός ότι με αυτήν αποδείχτηκε η σχέση μεταξύ λαμπρότητας και περιόδου, η οποία συνετέλεσε πολύ όχι μόνο στην κατανόηση του φαινομένου αλλά και στη δυνατότητα της μέτρησης της απόστασης. Από τον προσδιορισμό της περιόδου μεταβλητότητας, που υπολογίζεται εύκολα με την παρατήρηση, είναι δυνατός ο προσδιορισμός της απόλυτης λαμπρότητας του αστέρα και, μέσω αυτής, σε σύγκριση με τη φαινομενική λαμπρότητα, ο υπολογισμός της απόστασης, κάτι που είναι δύσκολο να γίνει με την παρατήρηση. Με αυτό τον τρόπο κατέστη δυνατή η μέτρηση της απόστασης πολλών νεφελωμάτων, στα οποία έχουν παρατηρηθεί αστέρες της κατηγορίας των Κ. Έτσι αποδείχτηκε ότι πολλά τέτοια νεφελώματα (με πρώτο αυτό της Ανδρομέδας) ήταν γαλαξίες έξω από τα σύνορα του δικού μας Γαλαξία. Οι αστέρες αυτοί πήραν την ονομασία τους από τον δ Κηφέως, τον αστέρα της ίδιας κατηγορίας που επισημάνθηκε πρώτος.

ΖΩΝΗ ΩΡΙΩΝΑ

Ο **Ωρίων** ήταν γιος της **Γης**, ξακουστός για την ομορφιά του και **μεγάλος κυνηγός** που γυρνούσε τα βουνά με το χάλκινο ρόπαλό του και σκότωνε αγρίμια.

Μια φορά στα βουνά της Βοιωτίας είδε την **Πλειόνη** με τις 7 κόρες της που όλες ήταν τόσο όμορφες όσο και η μητέρα τους. Ο Ωρίων όμως ερωτεύτηκε παράφορα την Πλειόνη και θέλησε να την κάνει δικιά του με την βία. Η Πλειόνη και οι κόρες της το έβαλαν στα πόδια και αυτός τις κυνηγούσε για 5 χρόνια. Οι Θεοί τις λυπήθηκαν και της έκαναν αστέρια. Τις γνωστές **Πλειάδες**

Όταν είχε πάει στην Κρήτη και αφού κυνηγούσε ότι έβρισκε, η Γη φοβήθηκε πως δεν θα αφήσει τίποτε ζωντανό, οπότε έστειλε ένα μεγάλο σκορπιό και τον σκότωσε. Ο Δίας τον λυπήθηκε και τον έκανε αστερισμό. Έτσι ο Ωρίων είναι μαζί με τα δύο σκυλιά του στον ουρανό (τον αστερισμό του μικρού και του μεγάλου Κυνός) , δίπλα στις Πλειάδες που ποτέ δεν μπορεί να φτάσει και έτσι που όταν βγαίνει αυτός την νύχτα ο άλλος αστερισμός του Σκορπιού να δύει για να μην ανταμωθούν ποτέ ξανά.

Για τους Αρχαίους Αιγύπτιους ο αστερισμός του Ωρίωνα ήταν ο ίδιος ο Όσιρις που αφού πέθανε έγινε ο συγκεκριμένος αστερισμός. Πιστεύεται πως όλη η διάταξη των πυραμίδων στην Γκίζα είναι απλά μια απεικόνιση του μέρους του ουρανού που περιλαμβάνει τον αστερισμό του Ωρίωνα (με τα 3 αστέρια στην ζώνη του Ωρίωνα να είναι οι 3 μεγάλες πυραμίδες της Γκίζας και ο Νείλος να είναι ο γαλαξίας μας). Οι ψυχές των Φαραώ όταν πέθαιναν πήγαιναν στον Όσιρι , δηλαδή στον αστερισμό του Ωρίωνα.

Ο Ωρίωνας είναι ο πιο όμορφος αστερισμός από όλους και ο πλέον εύκολα αναγνωρίσιμος. Μπορούμε να τον δούμε ΝΑ αργά τη νύχτα.. Τα τρία αστέρια της ζώνης του Ωρίωνα είναι εκείνα που σε κάνουν να τον βρεις πολύ εύκολα. Αυτά τα τρία αστέρια προς Νότο σε οδηγούν στον Σείριο (του μεγάλου Κυνός) και προς Βορά στον Αλδεβαράν (του Ταύρου) . Τα μεγάλα αστέρια του είναι ο Μπέτελγεξ και Ρίγκελ. Ο πρώτος είναι ένας υπερ-γίγας με διάμετρο που αν είχε την θέση του Ήλιου η διάμετρός του θα ξεπερνούσε την τροχιά της γης γύρω απ τον Ήλιο.

